

[Aksel Larsen.]

landbrug på længere sigt ved gennem statsliskud og statsorganiserede prisforhøjelser at animere landbruget til at være så konservativt som muligt og holde fast ved dets hidtidige produktion og dets hidtidige driftsformer.

Naturligvis kan man sige, at landbruget og landbrugsorganisationerne selv i allerhøjeste grad burde gå i spidsen med hensyn til ændringer, men på den anden side forekommer det mig, at regering og folketing også har en pligt til at se, hvad der skal til, og hjælpe med til, dels at landbruget om lægger sin drift og sin produktion, dels finder nye eksportprodukter, dels finder nye veje for eksporten, for hvis man fortsætter som hidtil — selv om landbruget ikke i længden vil blive så dominerende, hvad Danmarks økonomi angår, som det har været hidtil — kan det få katastrofale følger for dette lands økonomi og dermed også for dets befolkning.

Jeg forstår så udmærket, at den højtærede statsminister og socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. K. B. Andersen, krampagtigt søger at lægge luft mellem deres parti og socialistisk folkeparti, og at de bl. a. benytter lejligheden til at demonstrere dette særlig kraftigt, to dage før vi her i folketinget skal stemme om en del af jordlovene, som — hvad regeringen godt ved — gennemføres ved hjælp af regeringspartierne og socialistisk folkepartis stemmer. Jeg tror imidlertid ikke, at det gavner den højtærede statsminister og hans meningsfæller i socialdemokratiet, at de på den måde i ord afsværges sig enhver forbindelse med socialistisk folkeparti og erklærer, at de aldrig nogen sinde vil arbejde sammen med socialistisk folkeparti, ja, reelt erklærer, at de ikke under nogen omstændigheder vil finde sig i, at deres eget partiprogram bliver gennemført ved hjælp af socialistisk folkeparti. Jeg tror heller ikke, det kommer til at ændre partistillingen og flertalsstillingen i dette folketing, sådan som den vil være efter det

næste folketingsvalg. Jeg er ganske sikker på, at partistillingen her i folketinget så vil være en anden; flertallet vil være et andet, end det er nu. Nu har jeg ganske vist hørt, at regeringen stadig har et solidt flertal, bestående af 88 medlemmer. Det er jo en eminent regnekunstner, det ærede medlem hr. Helge Larsen er, når han kan anse 88 for at være flertal af 179.

Enhver ved imidlertid, at efter et valg så vil socialdemokraterne og de radikale ikke tilsammen have 88 stemmer herinde. Hvis de altså vil regere sammen, eller et af partierne vil regere alene; må de jo så se, hvordan de vil klare det, men hvad enten de ønsker det eller ikke, tror jeg, de bliver nødt til at tage hensyn til den sammensætning, folketinget har til den tid. Det har vi fået understreget fra mangfoldige sider, og det præger i øvrigt den offentlige debat her i landet. Det er snart ikke til at åbne et dagblad, uden at det har enten en politisk informerende artikel, et par notitser eller en ledende artikel, der fortæller, hvordan det vil gå, når socialdemokratiet efter valget har flertal sammen med socialistisk folkeparti. Det er også blevet bekræftet bl. a. af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og af den højtærede handelsminister. Det var jo handelsministeren, der på det radikale landsmøde skulle, om jeg så må sige, opsummere stemningen på landsmødet i en afslutningstale. Og hvis jeg skal tro, hvad der blev refereret i den radikale presse — ja, undskyld, det er altså ikke for at fornærme hverken det radikale parti eller Politiken, at jeg i denne forbindelse opfatter Politiken som et radikalt organ — skal den højtærede handelsminister i det væsentlige i sin tale have beskæftiget sig med de betragtninger, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen fremførte på et møde sammen med venstre i Høng. Vi ved alle sammen, hvad det ærede medlem hr. Hans Rasmussen udtalte, og heroverfor skal den højtærede handelsminister ifølge Politiken have sagt følgende, som jeg gerne vil have lov til at citere: